

Landmændene for at oplyse dem om, hvilke Veje der skal gaas, eller hvis han tror, at disse Oplysninger ikke have frugtet, tager han ogsaa fejl. Hvis det ærede Medlem vil gøre sig bekendt ikke alene med Litteraturen paa det Omraade, men med det Arbejde, der gøres paa Forsøgsstationerne, og hvis han vil gøre sig bekendt med de Planteavlsudstillinger, vi have her i Landet, og i det hele med det Arbejde, der gøres ogsaa i de landøkonomiske Foreninger, baade Landboforeninger og Husmandsforeninger, vil han se, at det er intet lille Arbejde, der gøres i saa Henseende, og han vil sikkert ogsaa opdage, at dette Arbejde har baaret adskillig Frugt. Men Landbrugets Organisationer herhjemme have hidtil ikke ønsket, at vi skulle ind paa særlige Tvangsforanstaltninger for at bekæmpe Ukrudtet. Jeg har ikke for mit Vedkommende nogen Tro til, at saadanne Foranstaltninger vilde nytte; jeg frygter snarere for, at det vilde gaa paa samme Maade, som den Gang Molboerne skulde til at jage Storcken ud af Kornet, fordi han traadte for meget ned: Vi fik en hel Stab af Embedsmænd, der skulde passe paa, om Ukrudtet var fjernet, og det vilde sikkert koste en Masse Penge, men om det vilde nytte noget, kan være tvivlsomt; jeg tvivler i alt Fald derom. Jeg tror, at vi skulle gaa den Vej, vi ere gaaede hidtil, det er sikkert den bedste. Jeg tror i det hele taget ikke, at det nytter stort at indkalde al Verdens Materiale om, hvorledes man bærer sig ad i andre Lande; jeg tror, at det, Landbrugsministeren skal gøre i dette Forhold, er at lytte til, hvad de landøkonomiske Organisationer her i Landet ønske. Hvis den Dag kommer, da de begære Tvangsforanstaltninger paa dette Omraade, er det tidsnok at tage dette Spørgsmaal op til Lovgivning herhjemme.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet Bommene erindre om, at jeg tidligere i Mødet i Dag gjorde opmærksom paa, at den foregaaende Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Løvel (A. Nielsen), jo allerede i Fjor gav Tilsagn om, at dette Spørgsmaal skulde blive løst, saa snart de Forpagtningskontrakter, som eksistere i dette Øjeblik, udløb, og det er ganske det samme, som den nuværende højtærede Landbrugsminister har givet Tilsagn om, saa den Sag er i Virkeligheden i god Gænge fra den foregaaende Landbrugsministers Tid.

Maa jeg saa sige til den højtærede Landbrugsminister, at naar han stiller i

Udsigt, at vi om kort Tid ville faa et Forslag om at nedsætte Husdyrbrugsbevillingerne, maa jeg dog fastholde, hvad jeg sagde i det tidligere Møde, at jeg vilde anse det for heldigst med Hensyn til denne Bevilling, saavel som mange andre, der muligvis kan være Tale om at nedsætte, om vi foretog Overvejelserne derom samlet. Jeg vilde meget beklage, hvis man paa Landbrugets Omraade vilde foretage saadanne Foranstaltninger isoleret, thi det kunde let ende med, at Landbruget fik Nedsættelser paa sit Omraade, medens der ikke blev foretaget tilsvarende Nedsættelser paa andre Omraader. Jeg fastholder, at det vilde være heldigst at faa en samlet Overvejelse af hele dette Forhold, og kan det opnaas, skal jeg for mit Vedkommende være villig til at overveje og eventuelt arbejde hen til, at der ogsaa kan ske en Beskæring paa enkelte Punkter, hvad Landbruget angaar; det kan der muligvis godt, eller i hvert Fald kan der maaske foretages Omlægninger. Jeg vilde hellere, at man foretog en Revision af Husdyrbrugsloven i Stedet for at foretage en Reduktion af Bevillingerne alene.

K. M. Klausen: Jeg har al Grund til at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister for den velvillige Maade, han har stillet sig paa overfor de Spørgsmaal, som ere fremdragne fra Socialdemokratiets Side. Der er nu efter disse Udtalelser Haab om, at disse meget gammel-dags Bomme ved Charlottenlund og Dyrehaven kunne falde, saaledes at vi i 1912 ikke længer have disse Hindringer for vejfarende paa Statens Grund. Det er jo glædeligt, at vi nu have Udsigt til at faa disse Bomme fjernede. Vi have nu i mange Aar arbejdet for at naa dertil, og nu synes vi altsaa at staa ved Maalet, saa de i en nær Fremtid kunne forsvinde.

Med Hensyn til Bekæmpelsen af Ukrudtet udtalte den højtærede Minister, at der nu gennem Udenrigsministeriet skulde blive skaffet det nyeste Materiale til Veje. Jeg havde klaget over, at det Materiale, vi havde faaet tilsendt, var meget gammelt; et Materiale, som er 12—14 Aar gammelt, kan man ikke bygge paa, og det havde netop sin store Interesse at se, hvad man i Udlandet havde gjort for at komme Ukrudtsplagen til Livs. Naar den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) først talte om Molboerne og dernæst om, at han ikke brød sig meget om, hvordan de bar sig ad i Udlandet, forstaar jeg ikke dette. Jeg tror ikke, at vi ere saa kloge herhjemme,